

Με την αντικαπιταλιστική αριστερά
στις τοπικές εκλογές του Οκτωβρίου

για την παρέμβαση
στις Περιφέρειες και του Δήμους

Κείμενο πολιτικής παρέμβασης του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
Για την παρέμβαση στις Περιφέρειες και τους Δήμους

Με την αντικαπιταλιστική αριστερά στις εκλογές του Οκτωβρίου

- Με τις αριστερές αντικαπιταλιστικές ριζοσπαστικές αντιδιαχειριστικές κινήσεις σε Περιφέρειες και Δήμους στον αγώνα για τις εργατικές λαϊκές νεολαιίστικες ανάγκες.
- Να πάρουμε στα χέρια μας τις ζωές μας και την υπεράσπιση του φυσικού περιβάλλοντος.
- Σε σύγκρουση με την αντιλαϊκή πολιτική που προωθείται από τους δήμους και τις περιφέρειες, την κυβέρνηση της ΝΔ, την ΕΕ, όλο το αστικό πολιτικό σύστημα και τα επιχειρηματικά συμφέροντα.
- Για τη ζωή που μας αξίζει - στις πόλεις που μας ανήκουν!

Εργαζόμενες/οι, νέοι και νέες

A) Οι επερχόμενες δημοτικές και περιφερειακές εκλογές έχουν κρίσιμη σημασία. Η νέα κυβέρνηση της ΝΔ με «το καλημέρα» έδειξε τις προθέσεις της συνεχίζοντας και αναβαθμίζοντας την αντιλαϊκή επίθεση. Με τα αποτελέσματα των τοπικών εκλογών θα επιδιώξει να πάρει ένα ακόμα «πράσινο φως» για το ξεδίπλωμα των αντιδραστικών σχεδιασμών της. Παράλληλα, μια επιχείρηση συντηρητικής και συναινετικής αναδιάταξης και πολιτικής ενοποίησης στο πολιτικό σύστημα μπαίνει σε εφαρμογή, με τα συστημικά κόμματα να προχωρούν σε υποστήριξη από κοινού δημάρχων και περιφερειάρχων, και να σχηματίζονται «διακομματικά» ψηφοδέλτια επιχειρηματικής διαπλοκής με κάθε είδους «μεταγραφές».

Στις επερχόμενες εκλογές το ζητούμενο για τους εργαζόμενους και τη νεολαία είναι να εκφραστεί συνολικά η λαϊκή αντίσταση στην παραπέρα αντιδραστική επίθεση της κυβέρνησης της ΝΔ και του τοπικού κράτους και τη συναινετική στάση των ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ και η θέληση για πολιτικές-κοινωνικές αλλαγές. Γι' αυτό είναι αναγκαία η στήριξη και η μεγαλύτερη δυνατή ενίσχυση των τάσεων αντικαπιταλιστικής ανατροπής με μια αριστερή, μαχητική, ανατρεπτική, αντιδιαχειριστική αντιπολίτευση ενάντια στην κυβέρνηση, το αστικό πολιτικό σύστημα και τις αντιλαϊκές δημοτικές και περιφερειακές αρχές. Αυτό είναι το πολιτικό διακύβευμα των εκλογών.

Β) Η κυβέρνηση της ΝΔ, περιφερειάρχες και δήμαρχοι, ως ενιαίος συνασπισμός εξουσίας, πιάνοντας το νήμα από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και αξιοποιώντας τη στρατηγική της ΕΕ σε συνδυασμό με τον αναβαθμισμένο ρόλο των δήμων και των περιφερειών, εφαρμόζουν μια επιθετική πολιτική αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων, που απειλεί τις ζωές μας και παραδίδει στην εκμεταλλευτική «επενδυτική» επιδρομή του κεφαλαίου τις πόλεις και το περιβάλλον.

- Μέσα από σειρά νομοθετημάτων των τελευταίων 15 χρόνων (Καλλικράτης, Κλεισθένης, νόμος Βορίδη) έχουν διαμορφώσει το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο, έτσι ώστε περιφέρειες και δήμοι να προσαρμοστούν απολύτως και να υπηρετήσουν την προώθηση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων του ελληνικού καπιταλισμού.

α) Με τους Δήμους να γίνονται πεδίο εφαρμογής και μέσο προώθησης της πολιτικής, συρρίκνωσης και ιδιωτικοποίησης κοινωνικών υπηρεσιών, εισχώρησης της ανταποδοτικότητας, των ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων στις λειτουργίες τους και των συμπράξεων δημόσιου – ιδιωτικού τομέα. Αυτό εξυπηρετεί η μεταφορά στους δήμους αρμοδιοτήτων, σε συνδυασμό με την υποχρηματοδότηση από κεντρικούς πόρους και τη μετατροπή τους σε φορομηχτικό μηχανισμό, με εξάρτηση λειτουργιών τους από χρηματοδοτικά προγράμματα της ΕΕ, που έχουν συγκεκριμένη κατεύθυνση.

β) Με τη γενίκευση των ελαστικών και επισφαλών σχέσεων εργασίας στους εργαζόμενους σε δήμους και περιφέρειες μέσω κοινωφελών προγραμμάτων ΕΣΠΑ, εργολαβιών, ΚΟΙΝΣΕΠ και άλλων μορφών ανακύκλωσης ανεργίας με τραγικές συνέπειες για εργαζόμενους και δημότες.

γ) Με τη θωράκιση και των πολιτικών οργάνων του τοπικού κράτους απέναντι στις λαϊκές διεκδικήσεις και αγώνες, απέναντι σε οποιαδήποτε αμφισβήτηση. Αλλάζοντας το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας σε ακόμα πιο αντιδημοκρατική-συγκεντρωτική κατεύθυνση με την προώθηση δυνατότητας αποφάσεων μέσα από επιτροπές, με τον περιορισμό του ρόλου των συμβουλίων και την απαξίωση της ίδιας τη λειτουργίας τους (με ηλεκτρονικές και εξ αποστάσεως ή δια περιφοράς συνεδριάσεις). Θέτοντας εμπόδια και απαγορεύσεις στην παρουσία φορέων, κινημάτων και πολιτών σε αυτά. Εφαρμόζοντας νέο εκλογικό νόμο με πλειοψηφικό σύστημα, μείωση του αριθμού των συμβούλων και με όριο εκλογής συμβούλου το 3%, στοχεύοντας και στον αποκλεισμό της παρουσίας της ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς από τα συμβούλια.

- Αντιμετωπίζουν τις πόλεις, τους οικισμούς και το περιβάλλον ως αντικείμενο εκμετάλλευσης και καπιταλιστικής κερδοσκοπίας. Ένα τμήμα των πόλεων προσφέρεται «εξευγενισμένο» στην τουριστική βιομηχανία, ενώ το μεγαλύτερο μέρος τους εγκαταλείπεται στη φτώχεια, την έλλειψη κοινωνικών υποδομών, τη συγκέντρωση ρυπογόνων δραστηριοτήτων. Στο φυσικό περιβάλλον, στις παραλίες, τα βουνά, η καπιταλιστική κερδοσκοπία δρα ασύδοτα και καταστροφικά.
- Ενισχύουν τη λεηλασία των ελεύθερων και δημόσιων χώρων και την εμπορευματοποίησή τους καταργώντας σχεδόν κάθε περιβαλλοντικό, πολεοδομικό ή κοινωνικό φραγμό στην εκμετάλλευσή τους από τους «επενδυτές».
- Προωθούν τις καταστροφικές για το περιβάλλον «γκρι» επενδύσεις με εξορύξεις στο Ιόνιο, την Κρήτη, την Ήπειρο την ώρα που ο πλανήτης «καίγεται» από την κλιματική αλλαγή αλλά και τις «πράσινες» επενδύσεις με τις Βιομηχανικές Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΒΑΠΕ) -αυτά τα «δάση» ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών- που καταλαμβάνουν και καταστρέφουν δασικές εκτάσεις, βουνά, θάλασσες προστατευόμενες περιοχές. Κάθε έννοια πρόληψης και δασοπροστασίας έχει πεταχτεί στα σκουπίδια, με αποτέλεσμα τις καταστροφικές μεγα-πυρκαγιές.
- Προωθούν τις ιδιωτικοποιήσεις στα κοινωνικά αγαθά, στο ρεύμα, το νερό, στην υγεία, την εκπαίδευση, την εμπορευματοποίηση στους τομείς κοινωνικής πρόνοιας και τη λειτουργία τους με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια (εκπαίδευση, παιδικοί σταθμοί, κοινωνικές δομές, αθλητισμός, πολιτισμός), με την εισβολή χορηγών, με ανταποδοτικά τέλη και με αντικατάσταση των σταθερών δημόσιων χρηματοδοτήσεων από τα προγράμματα της ΕΕ, που δεν καλύπτουν τα αναγκαία έργα

υποδομών και τις λαϊκές ανάγκες, αλλά εκείνες τις δραστηριότητες που εξυπηρετούν το κεφάλαιο.

- Η παραγωγή και η διαχείριση των αποβλήτων σχεδιάζεται και υλοποιείται με γνώμονα το κέρδος των μεγάλων καπιταλιστικών εταιρειών και όχι με κριτήριο τις καθαρές πόλεις, τη δημόσια υγεία και την προστασία της φύσης.
- Επιτίθενται στο δικαίωμα στην κατοικία, μέσα από την επέλαση των funds-servicers και τους πλειστηριασμούς, την χωρίς όρια εμπορευματοποίηση της στέγης, την τουριστική της αξιοποίηση, την ανεξέλεγκτη επέκταση του airbnb, την υπερφορολόγηση της πρώτης κατοικίας των λαϊκών στρωμάτων.
- Ενισχύουν τον ρατσισμό, υψώνοντας τα ματωμένα τείχη της ΕΕ-φρούριο, στοχοποιώντας και γκετοποιώντας πρόσφυγες και μετανάστες φυλακίζοντάς τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης («κλειστές δομές») αντί να είναι ελεύθεροι να κινηθούν προς τις χώρες που επιθυμούν ή να μείνουν στην Ελλάδα με την αναγκαία υποστήριξή τους και με όλα τα δικαιώματα.
- Ενισχύουν τον σεξισμό, τις έμφυλες διακρίσεις και καταπιέσεις, την έμφυλη βία.
- Προωθούν τον «πολιτισμό» της υποκοουλτούρας και την εμπορευματοποίηση της τέχνης και του αθλητισμού.

Η συστημική αντιπολίτευση των ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ αποδέχεται όλο αυτό το πλαίσιο. Αποδέχεται ότι οι γειτονιές και οι πόλεις, τα δάση και οι θάλασσες ανήκουν στην «αγορά», ότι είναι αντικείμενα για «αξιοποίηση», ότι πάνω απ' όλα είναι οι «επενδυτές» και τα συμφέροντά τους, αποδέχεται τους κανόνες και τα προαπαιτούμενα της ΕΕ. Γι' αυτό άλλωστε και σαν κυβέρνηση και σαν αντιπολίτευση ακολούθησαν αυτή την πολιτική.

Η ακροδεξιά λειτουργεί σαν το μακρύ βρώμικο χέρι των μεγάλων συμφερόντων του συστήματος. Ενισχύει την επέλαση του real estate, την τουριστική βιομηχανία, την εμπορική αξιοποίηση του χώρου, την μαφία των ΒΑΠΕ, τις νέες εξορύξεις. Πάντα προσπαθεί να διχάσει τους εργαζόμενους και να στρέψει την κοινωνική δυσαρέσκεια ενάντια στους αδύναμους για να αθώώσει αυτούς που πραγματικά καταστρέφουν τις πόλεις και το περιβάλλον.

Γ) Με βάση τα παραπάνω γίνεται, περισσότερο παρά ποτέ, φανερό ότι οι Δήμοι και οι Περιφέρειες **δεν αποτελούν φορείς «αυτοδιοίκησης», αλλά φορείς τοπικού κράτους. Είναι μακρύ χέρι του κεντρικού-επιτελικού κράτους και φορείς της αστικής εξουσίας για την προώθηση της αντιλαϊκής πολιτικής.** Έχουν ποιοτικά την ίδια σχέση με την «αυτοδιοίκηση» με αυτή που έχει το αστικό κοινοβούλιο και κράτος με τη λαϊκή κυριαρχία, τη συμμετοχή και τη δημοκρατία.

Η πορεία του τοπικού κράτους ακολουθεί τη γενική τάση αντιδραστικοποίησης του κεντρικού κράτους στον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό και το νομικό-θεσμικό-οικονομικό πλαίσιο λειτουργίας του ενισχύει ακόμα περισσότερο την πραγματικότητα αυτή.

Με την υποχρεωτική πειθαρχία στους κανόνες του κεντρικού κράτους, την απόλυτη εξάρτηση από τους κεντρικούς θεσμούς, την υποταγή στις κατευθύνσεις και τις προτεραιότητες της ΕΕ μέσω των χρηματοδοτήσεων, την επιχειρηματική λειτουργία και τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος ούτε οι Δήμοι και οι Περιφέρειες, **ούτε απλά μια «αγωνιστική δημοτική/περιφερειακή αρχή» μπορούν να γίνουν φορείς μιας πολιτικής που θα προωθεί και θα επιβάλλει τις εργατικές λαϊκές ανάγκες.**

Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και η αντικαπιταλιστική αριστερά αντιμάχονται σταθερά την αστική πολιτική και το κράτος της και στο τοπικό όπως και στο κεντρικό επίπεδο. Διαφοροποιούνται από τις **«αυτοδιοικητικές κυβερνητικές αυταπάτες»** στο έδαφος του καπιταλισμού που οδηγούν σε ενσωμάτωση. Γνωρίζουμε από την εμπειρία του κινήματος και της αριστεράς πως όποιες πετυχημένες αντιστάσεις συγκροτήθηκαν ενάντια στην επιδρομή του κεφαλαίου, όποιες κατακτήσεις υπήρξαν για δημόσιους χώρους, σχολεία, υγεία, σε γειτονιές, πόλεις και χωριά έγιναν με πολιτικό μαζικό κίνημα και ανατρεπτική αριστερή πολιτική σε ρήξη με τα αστικά συμφέροντα, με τις κυβερνήσεις και τις δημοτικές

αρχές. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο υπήρξαν προηγούμενες δεκαετίες ιστορικές τολμηρές αγωνιστικές πρωτοβουλίες αριστερών δημοτικών αρχών που επέβαλαν λαϊκά αιτήματα, πηγαίνοντας κόντρα σε νόμους και δικαστικές και αστυνομικές διώξεις.

Δεν είναι ο «δήμαρχος» που θα παλέψει για τους εργαζόμενους, την πόλη, το περιβάλλον, αλλά το εργατικό και λαϊκό κίνημα σε κάθε πόλη και περιοχή. Η πιθανή εκλογή και η θητεία ενός δημάρχου, όσο αυτονομείται από το κίνημα και την δράση του και επικεντρώνεται στην προσέλκυση «τοπικών παραγόντων» και στις συμμαχίες χωρίς αρχές, οδηγεί σε δημοτικές πλειοψηφίες που στην καλύτερη περίπτωση θα διαχειρίζονται την υπάρχουσα κατάσταση με χρηστό τρόπο χωρίς να συμβάλλουν σε ουσιαστική βελτίωση της ζωής των εργαζομένων και της νεολαίας.

Δεν παραγνωρίζουμε ότι οι δήμαρχοι προφανώς δεν είναι όλοι ίδιοι. Οι περισσότεροι έχουν επιθετική αντιδραστική πολιτική, πολύ λίγοι επιδιώκουν να εμφανίσουν στοιχεία «κοινωνικού κράτους» και φιλολαϊκών μέτρων. Όμως ακόμη και μια «αγωνιστική δημοτική αρχή», όσο δεν έρχεται σε σύγκρουση με τα επιχειρηματικά συμφέροντα, δεν προχωράει σε ρήξη με τις κατευθύνσεις και το πλαίσιο που επιβάλλει η Ε.Ε. και τις δεσμεύσεις των μνημονίων, προσαρμόζεται χωρίς απειθαρχία (υπό τη δαμόκλεια σπάθη των ποινών) στις υποχρεώσεις υποταγής στους νόμους και δεν προωθεί την οργάνωση του λαϊκού παράγοντα για τη διεκδίκηση των σύγχρονων λαϊκών εργατικών δικαιωμάτων, στην πράξη θα καταλήγει σε μια εκδοχή διαχείρισης εντός των ασφυκτικών πλαισίων που έχουν διαμορφωθεί, ενώ τα όποια φιλολαϊκά μέτρα θα μπορούν εύκολα να αναιρεθούν κάτω από την επιθετική πολιτική του συστήματος.

Μια τέτοια αντίληψη διαχείρισης διαμορφώνει σε τελική ανάλυση τα ίδια **πολιτικά κριτήρια με την πολιτική της «φιλολαϊκής διαχείρισης του κράτους»** στο όνομα της «κυβερνώσας αριστεράς», που υποστήριζε ο ΣΥΡΙΖΑ και έκανε τεράστια ζημιά στο κίνημα και την αριστερά. Έχει τα ίδια αποτελέσματα όπως έδειξε η εμπειρία τέτοιων περιπτώσεων σε δήμους και περιφέρειες. Δεν ξεχνάμε ότι ιστορικά όχι μόνο αποτέλεσε δρόμο διαταξικών συμμαχιών και ενσωμάτωσης, αλλά και «θερμοκήπιο» πειραμάτων αντιδραστικής αναδιάρθρωσης του αστικού πολιτικού συστήματος. Η πολιτική της ενότητας των «δημοκρατικών δυνάμεων» με το ΠΑΣΟΚ το 1982, αλλά και η στήριξη στην πολιτική της «κάθαρσης» με ΝΔ το '89 δοκιμάστηκαν **πρώτα απ' όλα στους δήμους μέχρι να γενικευτούν πολιτικά.**

Απέναντι στον σύγχρονο ρόλο Δήμων και Περιφερειών μπορεί να αντιπαρατεθεί μια άλλη πολιτική αντίληψη -που φορέας της είναι και οι αντικαπιταλιστικές /αντιδιαχειριστικές κινήσεις πόλης και περιφέρειας- που προωθεί μορφές μαζικής λαϊκής οργάνωσης, συλλογικότητες διεκδίκησης και αγώνα, φορείς επιβολής της λαϊκής θέλησης, σπάργανα μιας μελλοντικής κοινωνίας και ένα ισχυρό εργατικό λαϊκό κίνημα αποφασιστικών αγώνων που θα μπορεί να επιβάλει κατακτήσεις και στο σήμερα και ταυτόχρονα να προετοιμάζει τους εργαζόμενους για τις πιο συνολικές συγκρούσεις.

Δ) Μοναδικός δρόμος, για τη ζωή που μας αξίζει στις πόλεις που μας ανήκουν, είναι η λαϊκή οργάνωση και ο αγώνας για την ικανοποίηση των εργατικών λαϊκών αναγκών σε σύγκρουση με την κυβέρνηση, το τοπικό και το κεντρικό κράτος, τα επιχειρηματικά συμφέροντα και τις πολιτικές της ΕΕ.

Ο αγώνας αυτός – τμήμα του συνολικού εργατικού και λαϊκού κινήματος- είναι ανάγκη να αναπτυχθεί πάνω σε ένα πρόγραμμα πάλης με άξονες:

1. Αγώνας ενάντια στην αντιδραστική-ανταποδοτική πολιτική δήμων και περιφερειών στην υπηρεσία του κέρδους και του κεφαλαίου. Για να μπουν μπροστά οι εργατικές λαϊκές ανάγκες. Για αποκλειστικά δημόσιες δωρεάν, υψηλού επιπέδου, κοινωνικές υπηρεσίες και αγαθά.

- **Αναβαθμισμένες δημόσιες δωρεάν για όλους/όλες κοινωνικές, αθλητικές, πολιτιστικές**

Λειτουργίες δήμων και περιφερειών. Είμαστε ριζικά αντίθετοι στην ιδιωτικοποίηση και την «ανταποδοτική» λειτουργία στη διαχείριση των δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών που ακολουθούν δήμοι και περιφέρειες. Να επιστραφούν σε δήμους και περιφέρειες όσες λειτουργίες έχουν ιδιωτικοποιηθεί με ενίσχυση των δημόσιων υποδομών, της χρηματοδότησης και προσωπικού. Η εκπαίδευση, η υγεία, οι συγκοινωνίες, οι δημόσιες υποδομές, η ενέργεια, το νερό, η κοινωνική προστασία και μέριμνα (παιδικοί σταθμοί, δομές για ευάλωτα άτομα, ενίσχυση της τρίτης ηλικίας κλπ) η διαχείριση των απορριμμάτων, οι δημόσιοι χώροι και το περιβάλλον δεν είναι ιδιοκτησία κανενός. Ανήκουν στον λαό και πρέπει να έχουν δικαίωμα σε αυτά όλοι/όλες. Ενάντια στους νόμους της αγοράς, με εθνικοποιήσεις και εργατικό και κοινωνικό έλεγχο των τομέων αυτών, χωρίς αποζημίωση, με χτύπημα της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, στην προοπτική της πλήρους κοινωνικοποίησης του πλούτου.

- **Αύξηση των δημόσιων δαπανών για τις κοινωνικές ανάγκες ενάντια στις κατευθύνσεις του κεφαλαίου και της ΕΕ, τις προτεραιότητες και τα αντιδραστικά προαπαιτούμενα του ΕΣΠΑ και του Ταμείου Ανάκαμψης** που υλοποιούν οι δήμοι και οι περιφέρειες. Κανένα αντιδραστικό μέτρο (ΣΔΙΤ, ιδιωτικοποιήσεις, λιτότητα κλπ) στο όνομα της εξασφάλισης των «χρηματοδοτήσεων». Απειθαρχία στις πολιτικές και κατευθύνσεις της ΕΕ.
- **Παλεύουμε ενάντια στην καταστροφική για την φύση και τον άνθρωπο «καπιταλιστική ανάπτυξη»** που βαθαίνει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, την καταστροφή της φύσης, το χάσμα ανάμεσα στην πόλη και την ύπαιθρο, και στις περιφέρειες μεταξύ τους. Καμιά νέα αδειοδότηση σε κορεσμένες περιοχές υπερσυγκέντρωσης οικονομικών δραστηριοτήτων (βιομηχανία στους αστικούς πόλους, καταστροφική υπερτουριστικοποίηση με βάση τα συμφέροντα του ξενοδοχειακού κεφαλαίου κ.α.).

2. Παλεύουμε για το δικαίωμα στην πόλη και το περιβάλλον ενάντια στην εμπορευματοποίηση του χώρου και την καπιταλιστική λεηλασία της φύσης.

- Για την **απόλυτη προστασία της φύσης**, των δασών, της θάλασσας και των ακτών, του υπέργειου και υπόγειου υδατικού πλούτου από τους «επενδυτές» και την λογική του κέρδους, που οδηγούν στην καταστροφή της φύσης, την κλιματική αλλαγή, την ερημοποίηση. Οι πολιτικές του κεφαλαίου και της ΕΕ («πράσινη συμφωνία») δεν λύνουν τα προβλήματα. Αντίθετα αξιοποιούν την κλιματική κρίση για να επιβάλλουν τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην ενέργεια, την γη, τα τρόφιμα, την διαχείριση των δασών παντού.
- **Ενάντια στις εξορύξεις, την αύξηση της χρήσης των ορυκτών καυσίμων και την καταστροφική επέλαση της «πράσινης βιομηχανίας».** Ορθολογική αξιοποίηση των εναλλακτικών πηγών ενέργειας, με σεβασμό στα οικοσύστημα μακριά από τη λογική του κέρδους. **Ενάντια στην απελευθέρωση των αγορών, τις ιδιωτικοποιήσεις και τα χρηματιστήρια ενέργειας που προωθεί η ΕΕ.**
- Για **το δικαίωμα στην πόλη και τον χώρο με κατοχύρωση ελεύθερων δημόσιων χώρων προσβάσιμων για όλο τον λαό και τη νεολαία.** Ενάντια σε δόμηση, περιορισμούς, περιφράξεις, ιδιωτικοποιήσεις, εμπορικές και άλλες «ανταποδοτικές» χρήσεις. Καμιά εμπορευματοποίηση των παραλιών, ελεύθερη πρόσβαση σ' αυτές. Απαλλοτριώσεις χώρων (μεγάλων εταιρειών, μεγαλοϊδιοκτητών, τραπεζών, εκκλησίας κ.ά.) χωρίς αποζημίωση και δωρεάν διάθεσή τους στο λαό και τη νεολαία για αναψυχή, αθλητισμό, πολιτισμό.

3. Μέτρα κοινωνικής προστασίας ενάντια στη φτώχεια, την ανεργία, τη στεγαστική και περιβαλλοντική κρίση.

- Μείωση των Δημοτικών Τελών και κατάργησή τους για ανέργους και φτωχά λαϊκά στρώματα. Μεγάλη αύξηση των τελών για τις μεγάλες επιχειρήσεις σε κάθε δήμο. Μέτρα κοινωνικής προστασίας από τους δήμους για κάθε ευάλωτο πολίτη.

- Αυξημένα μέτρα πολιτικής προστασίας, (δασοπροστασία-δασοπυρόσβεση, αντισεισμική/αντιπλημμυρική προστασία κ.α.) ενάντια στην εγκατάλειψη και την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υποδομών.
- Το δικαίωμα στη στέγαση για όλους, ντόπιους και μετανάστες- πρόσφυγες με μεγάλο δημόσιο πρόγραμμα κοινωνικής και εργατικής κατοικίας με δεσμεύσεις διαθέσιμων ακινήτων και ανέγερση νέων, με αξιοποίηση όλων των ακινήτων υπουργείων, τραπεζών, εκκλησίας. Κατάργηση πλειστηριασμών λαϊκής κατοικίας και περιουσίας και των εξώσεων ντόπιων και προσφύγων. Όχι στις πολιτικές της “χρηματιστικοποίησης” της στέγης. Όχι στην εκδίωξη των κατοίκων για τα Airbnb. Διατίμηση και έλεγχος στις αυξήσεις των ενοικίων.

4. Παλεύουμε ενάντια στην αντιδραστική αυταρχική μετάλλαξη του τοπικού κράτους.

- Κατάργηση του «Καλλικράτη», του «Κλεισθένη», των ν. Βορίδη-Θεοδωρικάκου και όλων των ρυθμίσεων που ενισχύουν την αδιαφάνεια, την ανεξέλεγκτη δράση του τοπικού πολιτικού συστήματος και τη θωράκιση απέναντι στις διεκδικήσεις των κατοίκων. Απλή ανόθευτη αναλογική στις εκλογές, ισότιμο δικαίωμα ψήφου σε όλους/όλες. Να καταργηθεί το αντιδημοκρατικό όριο του 3%. Λαϊκές συνελεύσεις στις γειτονιές με αποφασιστικό ρόλο και αρμοδιότητες.
- Όχι στην υπερσυγκέντρωση σε τεράστιους δήμους. Οι δήμοι πρέπει να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της δημοκρατικής οργάνωσης και τον έλεγχο των κατοίκων καθώς και τις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες των περιοχών και όχι στις ανάγκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

5. Παλεύουμε συνολικά για τη βελτίωση της ζωής των λαϊκών στρωμάτων ενάντια στις πολιτικές κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ. Για ψωμί- ειρήνη-κοινωνικά αγαθά-ελευθερίες.

- Αυξήσεις στους μισθούς, τις συντάξεις και το επίδομα ανεργίας, που να υπερκαλύπτουν το σημερινό κόστος ζωής και τις απώλειες εισοδήματος των μνημονιακών χρόνων. Κανένας βασικός μισθός κάτω από 1000 ευρώ καθαρά. Επαναφορά 13ου και 14ου μισθού στους δημόσιους υπάλληλους και 13ης - 14ης σύνταξης στους συνταξιούχους. Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.
- Δραστικές μειώσεις των τιμών των βασικών και λαϊκών αγαθών. Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης και διατροφής. Κατάργηση του ειδικού φόρου στα καύσιμα και των χρηματιστηρίων ενέργειας και τροφίμων.
- Ειρήνη των λαών ενάντια στους ανταγωνισμούς και τους πολέμους του κεφαλαίου. Έξοδο από το NATO και τον Ευρωστράτο. Να κλείσουν οι Βάσεις του θανάτου. Καμιά εμπλοκή της Ελλάδας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία. Όχι στον άδικο και αντιδραστικό ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό των αστικών τάξεων. Όχι στα εξοπλιστικά προγράμματα και στις δύο χώρες. Καμιά αλλαγή των ελληνοτουρκικών συνόρων.
- Λαϊκές ελευθερίες και δημοκρατικά δικαιώματα σε αντιπαράθεση με το μόνιμο καθεστώς αναστολής τους. Απόκρουση-ανατροπή της κλιμακούμενης αστυνομικής βίας και κρατικής τρομοκρατίας. Κατάργηση των ΜΑΤ, ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ και όλων των δυνάμεων καταστολής διαδηλώσεων.
- Ίσα δικαιώματα για όλους τους ανθρώπους ανεξάρτητα από φυλή, καταγωγή, χρώμα, θρησκεία, φύλο, σεξουαλικό προσανατολισμό. Όχι στις ανισότητες σε βάρος γυναικών και ΛΟΑΤΚΙ+. Αντιπαράθεση με τον σεξισμό και τις πατριαρχικές αντιλήψεις. Ψήφος σε όλους τους κατοίκους και όχι μόνο σε όσους προέρχονται από χώρες της ΕΕ.

Ε) Η απειθαρχία στις πολιτικές και κατευθύνσεις της ΕΕ είναι προϋπόθεση για οποιοδήποτε πραγματικό φιλολαϊκό πρόγραμμα.

Η ΕΕ παίζει κομβικό ρόλο σε ό,τι γίνεται σε δήμους και περιφέρειες. Με τις οδηγίες και τους κανονισμούς της, με το νέο Σύμφωνο Σταθερότητας που θα ισχύσει από το 2024, προωθεί την

απελευθέρωση των αγορών, τις ιδιωτικοποιήσεις, την λιτότητα. Σε αυτό το γενικό πλαίσιο καθορίζονται και οι χρηματοδοτήσεις των δήμων και των περιφερειών, μέσω των ΕΣΠΑ και των χρηματοδοτικών εργαλείων. Το ΕΣΠΑ και το Ταμείο Ανάκαμψης είναι ένα σύνολο «χρηματοδοτήσεων και μεταρρυθμίσεων», όπου η ΕΕ «μαζεύει λεφτά» απ' τη φορολογία των λαών της Ευρώπης και γυρνάει πίσω στους τομείς που θέλει και με τους όρους που θέλει, δηλαδή την επιβολή της λιτότητας και των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων, που ενσωματώνονται σαν «προαπαιτούμενα» και «ορόσημα» στα προγράμματα και τις χρηματοδοτήσεις της.

Τα κονδύλια της ΕΕ κατευθύνονται σε συγκεκριμένους τομείς οι οποίοι κάθε άλλο παρά είναι αυτοί που απαιτούν οι λαϊκές ανάγκες και προτεραιότητες. Μια σειρά από κοινωνικές υπηρεσίες λειτουργούν μόνο μέσα από ευρωπαϊκά προγράμματα, στηρίζονται και εξαρτώνται από τη χρηματοδότηση και το σχεδιασμό του ΕΣΠΑ με αποτέλεσμα με το τέλος του κάθε προγράμματος να είναι ερωτηματικό το πώς και αν θα συνεχιστούν.

Η απειθαρχία και η ρήξη με τις κατευθύνσεις, τις αποφάσεις και τα αντιλαϊκά προαπαιτούμενα των ευρωπαϊκών προγραμμάτων είναι προϋπόθεση για οποιοδήποτε πραγματικό φιλολαϊκό πρόγραμμα.

Η οικοδόμηση του δρόμου για ρήξη και αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την ΕΕ είναι κρίκος στον αγώνα για μια αξιοβίωτη ζωή.

ΣΤ) Μόνο σε σύγκρουση, με όρους πολιτικού μαζικού κινήματος, με το αστικό πολιτικό σύστημα, τη συναίνεση, τη διαπλοκή με το κεφάλαιο και στο τοπικό/περιφερειακό επίπεδο μπορούν να υπάρξουν κατακτήσεις ζωής και ελπίδας.

Ο αγώνας για την ικανοποίηση των στόχων του πλαισίου πάλης συνδέεται με την ανάγκη γενικότερων πολιτικών αλλαγών σε σύγκρουση με τα μεγάλα συμφέροντα που κάνουν κουμάντο, τις δυνάμεις του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων τους και την ΕΕ.

Αξιοβίωτη ζωή δεν μπορούμε να έχουμε σε μια κοινωνία που σαρώνει η φτώχεια και η ανεργία, που η νεολαία δεν έχει μέλλον, που οι χώροι δουλειάς έχουν γίνει κάτεργα, που το περιβάλλον καταστρέφεται, που το χιλιοπληρωμένο χρέος ή οι πολεμικές δαπάνες «ρουφάνε» δισεκατομμύρια, που οι πρόσφυγες και οι μετανάστες γκετοποιούνται και στοχοποιούνται όταν δεν δολοφονούνται στα σύνορα, που ο ίδιος ο πόλεμος μάς χτυπάει την πόρτα.

Ζ) Να φράξουμε το δρόμο στη φασιστική απειλή. Υψώνουμε τείχος αγώνα και αλληλεγγύης απέναντι στην επανεμφάνιση των φασιστικών και νεοναζιστικών μορφωμάτων, στην υποψηφιότητα Κασιδιάρη στην Αθήνα και ακροδεξιές-φασιστικές υποψηφιότητες σε δήμους και περιφέρειες.

Η) Η πάλη για τις λαϊκές εργατικές ανάγκες δεν περιορίζεται σε λόγους ψηφίσματα και παρεμβάσεις στα δημοτικά συμβούλια. Θα γίνει μέσα από το ξεδίπλωμα της αγωνιστικής δράσης των κατοίκων, τη δημιουργία, στήριξη και λειτουργία μαζικών διεκδικητικών συλλογικοτήτων, τη συγκρότηση πλαισίων πάλης με στόχο την ικανοποίηση των εργατικών λαϊκών αναγκών και δικαιωμάτων, τη συγκρότηση μορφών του οργανωμένου λαού, τη διαμόρφωση ισχυρού ανατρεπτικού κινήματος ως τον μονόδρομο που θα μπορεί να επιβάλλει κατακτήσεις και στο σήμερα και ταυτόχρονα να προετοιμάζει τους εργαζόμενους για τις πιο συνολικές συγκρούσεις. **Οποιαδήποτε κατάκτηση** δημοκρατική, λαϊκή και νεολαιίστικη -και γενικότερη και σε τοπικό επίπεδο- **έγινε μόνο με λαϊκό ξεσηκωμό και νεολαιίστικη ανατρεπτική δράση.** Αυτό δείχνουν και οι ελπιδοφόρες κινητοποιήσεις για ελεύθερες παραλίες με πρόσβαση σε όλον τον λαό και τη νεολαία, κόντρα στην κατάληψή τους από το επιχειρηματικό κέρδος, που μόλις μαζικοποιήθηκαν και προχώρησαν σε αποφασιστικές μορφές πάλης άρχισαν να φέρνουν αποτελέσματα.

Η συμμετοχή και η παρέμβαση μέσα στα περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια οφείλει να εξυπηρετεί την ανάπτυξη του κινήματος και την οργάνωση των αγώνων, να συμβάλει στην «εισβολή των κινημάτων» στα συμβούλια αλλά και στην αποκάλυψη και πληροφόρηση του λαού για ό,τι συμβαίνει στους δήμους και τις περιφέρειες, ό,τι αποφασίζεται μέσα στις περίκλειστες πια συνεδριάσεις των συμβουλίων. Η τροφοδότηση των κινημάτων και της ανατρεπτικής πολιτικής τους δράσης δεν μπορεί να γίνει με ανάθεση σε κανένα κόμμα, εκλεγμένους αιρετούς και «ειδικούς εκπροσώπους» των αγώνων.

Θ) Η μάχη των εκλογών του Οκτώβρη είναι πολιτική μάχη. Οι κυβερνήσεις και το κράτος, η ΕΕ σαν υπερεθνικός οργανισμός του κεφαλαίου και το τοπικό κράτος (δήμοι-περιφέρειες) ακολουθούν την ίδια πολιτική. Οι κεντρικές αποφάσεις παίρνονται απ τις κυβερνήσεις και την ΕΕ, υλοποιούνται από τους δήμους και τις περιφέρειες, που αδειοδοτούν, χωροθετούν «επενδύσεις», ιδιωτικοποιούν κοινωνικές υπηρεσίες, βάζουν φόρους. Δεν μπορείς να είσαι ουσιαστικά απέναντι στις δημοτικές και περιφερειακές αρχές αν δεν αμφισβητείς ουσιαστικά την πολιτική που εφαρμόζουν.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα:

Η συμμαχία ΜΕΡΑ25/ΛΑΕ προβάλλει μια «τοπική αυτοδιοίκηση» με ρόλο «μοχλού ανάπτυξης στην υπηρεσία του λαού» χωρίς να θέτει στοιχεία ρήξης και ανατροπής του κυρίαρχου συστήματος. Περιορίζεται σε προτάσεις «φιλολαϊκής διαχείρισης» στα πλαίσια του εφικτού με βάση τους συσχετισμούς. Όσον αφορά το τοπικό κράτος η πρόταση που καταθέτουν δεν θίγει τον πυρήνα της αντιλαϊκής λειτουργίας του και περιορίζεται σε τεχνοκρατικές-διαχειριστικές αλλαγές σε επιμέρους πλευρές του. Χωρίς γραμμή πραγματικής σύγκρουσης με τα επιχειρηματικά συμφέροντα και στόχους αμφισβήτησης και σύγκρουσης με τα ευρωπαϊκά προγράμματα μέσα απ τα οποία «περνάει» και επιβάλλεται η αντιλαϊκή πολιτική, με ενσωμάτωση κατευθύνσεων της ΕΕ στα πλαίσια των λεγόμενων «καλών πρακτικών».

Το ΚΚΕ (Λαϊκή Συσπείρωση) θέτει ως στόχο στις τοπικές εκλογές να ενισχυθεί η «αντιπολίτευση» απέναντι στην τοπική διοίκηση και την κυβέρνηση και προβάλλει τα ψηφοδέλτια του ως τη «μοναδική αντιπολίτευση». Όμως η «αντιπολίτευση» που προτείνει έχει σαν όριο της την γενικότερη πολιτική του ΚΚΕ. Η Λαϊκή Συσπείρωση δεν κάνει ανατρεπτική αντιπολίτευση όταν δεν μπορεί να βάλει θέμα να γίνουν δημόσιες όλες οι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας γιατί μένει στην λογική «τι ιδιωτικό, τι κρατικό», να στραφεί ενάντια στις εξορύξεις τις οποίες μάλιστα υποστηρίζει, να δώσει αποτελεσματική μάχη με τον ρατσισμό όταν δεν μπορεί καν να υποστηρίξει το γκρέμισμα των φραχτών. Το ΚΚΕ (Λαϊκή Συσπείρωση) αρκείται σε μια γενική καταγγελία της αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής και του ρόλου δήμων και περιφερειών χωρίς σχέδιο συγκρότησης ανατρεπτικού κινήματος και προοπτική ρήξης με την κυρίαρχη πολιτική. Δε διαμορφώνει ένα πρόγραμμα στόχων πάλης με βάση τις κοινωνικές ανάγκες και στόχους ρήξης με το αστικό πλαίσιο. Αντί για συγκρότηση μαζικών πραγματικών αγώνων στηριγμένων σε μορφές συλλογικής οργάνωσης, δημοκρατική λειτουργία των κινημάτων με την ισότιμη συμμετοχή και ανάληψη ευθύνης των αγωνιστών που τα συγκροτούν διαμορφώνει δράσεις με στόχο την «εξαγωγή συμπερασμάτων» για την ανάγκη κομματικής ενίσχυσης του. Ενώ το μοντέλο «αριστερής δημοτικής αρχής» που προβάλλει, το οποίο περιορίζεται σε ορισμένες κοινωνικές παροχές και παρεμβάσεις χωρίς να θίγεται η αστική πολιτική στους πυλώνες της (επενδυτική επιδρομή, προγράμματα ΕΕ, ελαστικές εργασιακές σχέσεις, ιδιωτικοποίηση κοινωνικών υπηρεσιών) καλλιεργεί νέους κύκλους αυταπατών σχετικά με τις δυνατότητες και τα όρια «φιλολαϊκής» διαχείρισης.

Ι) Στις εκλογές του Οκτωβρίου καλούμε να στηριχτούν, να ενισχυθούν και να ψηφιστούν οι αριστερές, ριζοσπαστικές, αντικαπιταλιστικές κινήσεις των πόλεων και των περιφερειών.

Οι κινήσεις αυτές αποτελούν ένα ρεύμα αγωνιστικής, μαχητικής, αντιδιαχειριστικής και αντικαπιταλιστικής παρέμβασης, σφήνα στο διαμορφούμενο τοπικό πολιτικό σύστημα διοίκησης δήμων

και περιφερειών, στήριγμα των λαϊκών και νεολαιίστικων αγώνων, ουσιαστικής αντιπολίτευσης στο περιφερειακό, δημοτικό, πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο. Έχουν ως θεμελιακό στοιχείο της φυσιογνωμίας τους τη συνολική αντιπαράθεση με την κυρίαρχη πολιτική και το τοπικό κράτος, την ανεξαρτησία από τις διεργασίες και ανακατατάξεις των κυρίαρχων διαχειριστικών δυνάμεων, την αυτοτέλεια από τις ρεφορμιστικές δυνάμεις σε ρήξη με λογικές ενσωμάτωσης και ουράς, τη δημοκρατική λειτουργία, τη συλλογική εκπροσώπηση και την εναλλαγή στις θέσεις των συμβούλων, απέναντι στο κυρίαρχο αρχηγοκεντρικό, προσωποκεντρικό μοντέλο.

Στηρίζουν τους αγώνες και τις συλλογικότητες των κατοίκων, την ανάδειξη των προβλημάτων και το μπλοκάρισμα αντιλαϊκών αποφάσεων.

Συμβάλλουν στην υπόθεση της συγκρότησης, παρουσίας και παρέμβασης της αντικαπιταλιστικής, αντιδιαχειριστικής αριστεράς.

Όλα αυτά τα χρόνια της ύπαρξής τους, τόσο κάθε κίνηση στην περιοχή της αλλά και μέσω του **«Συντονισμού των αριστερών ριζοσπαστικών αντικαπιταλιστικών κινήσεων πόλης και περιφέρειας»**, ανέπτυξαν πλούσια δράση και προγραμματικές-θεωρητικές επεξεργασίες. Συμμετείχαν σε συντονισμένες πρωτοβουλίες παρέμβασης όπως η αποστολή στη Λέσβο τον Μάρτιο του 2020 για αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, για την εγκληματική διαχείριση των απορριμμάτων, για τις πλημμύρες, τις καταστροφικές πυρκαγιές, σε πολλές περιπτώσεις τα τελευταία χρόνια και πρόσφατα για δημόσια κοινωνικά αγαθά. Στην περίοδο της πανδημίας επέλεξαν το «αγωνιζόμαστε - λογαριαζόμαστε τώρα» και σήκωσαν τα θέματα της υγείας, της παιδείας, των λαϊκών ελευθεριών, των ελεύθερων δημόσιων χώρων. Ενώ κρατούν και έμπρακτη αντιδιαχειριστική στάση μέσα στα συμβούλια σε κρίσιμες ψηφοφορίες (λειτουργίες υπηρεσιών με ελαστικά εργαζόμενους, ΚΟΙΝΣΕΠ, απορρόφηση ΕΣΠΑ κ.α.).

Οι δυνάμεις του **NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** και της **υΚΑ παρεμβαίνουμε για να δυναμώνουν αυτές οι κινήσεις**, να συγκροτείται ρεύμα μαχητικής, ανατρεπτικής αντιπολίτευσης στις πολιτικές των κυβερνήσεων και της ΕΕ, των περιφερειακών και δημοτικών αρχών, να γίνεται καρφί στο μάτι του συστήματος με την δράση του μέσα και έξω από τα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια.

Εκτιμάμε ότι υπάρχει η αναγκαιότητα και η δυνατότητα μιας αναβαθμισμένης παρέμβασης της αντικαπιταλιστικής-ριζοσπαστικής αριστεράς στις πόλεις και τις περιφέρειες.

Σε αυτό μπορεί να συμβάλει και η συνεργασία σε ένα σαφές **ανατρεπτικό πολιτικό πλαίσιο** και στις εκλογές και στις μάχες του επόμενου διαστήματος, με πολιτικές δυνάμεις και αγωνιστές, που μπορεί να προσεγγίζουν πλευρές της κατάστασης στο τοπικό ή συνολικό επίπεδο μέσα από διαφορετικούς δρόμους αλλά έχουν κοινή στόχευση απέναντι στις αντιλαϊκές πολιτικές, έχουν σαφή αντίληψη για το ρόλο των περιφερειών και δήμων ως τοπικού κράτους μέσα στο σύστημα εξουσίας, αναγνωρίζουν ότι οι νικηφόρες αναμετρήσεις απαιτούν αμφισβήτηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και της πολιτικής της ΕΕ και διαχωρίζονται από διαχειριστικές λογικές.

Με την πλατιά στήριξη στα ψηφοδέλτια των κινήσεων μπορούμε να ξεπεράσουμε τους νέους αντιδημοκρατικούς φραγμούς, να δείξουμε στην κυβέρνηση της ΝΔ και κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση πως όσα εμπόδια και να βάλουν θα βρίσκουν μπροστά τους την μαχητική δράση της ριζοσπαστικής-αντικαπιταλιστικής αριστεράς ενισχυμένη μέσα και έξω από τα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια.

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Αύγουστος 2023